

DE LEEMPUTTEN BIJ STAVERDEN. PAREL VAN DE VELUWE.

Harry Wouda, 2018. De Leemputten bij Staverden. Parel van de Veluwe.
Anoda Publishing, z.p. 249 pp.

Dit boek vertegenwoordigt de categorie 'levenswerk'. Het is geschreven door een natuurliefhebber met een brede belangstelling, die zijn hart heeft verpand aan zijn streek en in het bijzonder aan één parel van grote waarde, de bij botanici befaamde Leemputten bij Staverden.

Wat het meest opvalt is de veelzijdigheid van het boek. Behalve planten en plantengemeenschappen wordt de inventaris aan paddenstoelen, dagvlinders, libellen, zweefvliegen, broedvogels, amfibieën en reptielen beschreven, en dat alles door de pen van één auteur. Een prestatie van formaat, waarbij uiteraard specialisten op diverse gebieden zijn geraadpleegd maar die door één man tot een boek aan een is gesmeed. Natuurliefde van de beste soort, door de auteur gedeeld met zijn echtgenote en hun nakomelingen.

Mijn voornaamste punt van kritiek betreffen de nogal talrijke spelfouten, en dan vooral in achternamen. 'Gelukkig' staan ze voor een deel overzichtelijk bijeen in de literatuurlijst. Achter de namen Arnold, Crispijn, Geuns, de Goei, Havermans, Oostrom, Ronde en Westhof gaan personen schuil die hun naam zelf schrijven of schreven als Arnolds, Crispijn, Van Geuns, De Goeij, Haveman, Van Ooststroom, De Ronde en Westhoff. De helft van deze namen komt in de literatuurlijst ook correct gespeld voor. Een redacteur met een 'boos oog' had deze schoonheidsfouten gemakkelijk kunnen wegwerken.

Wie deze smetjes op de koop toe neemt, heeft aan 'De Leemputten bij Staverden' een prachtige, overzichtelijk ingedeelde monografie van een zeer bijzonder terrein. Speciale vermelding verdienen de vele mooie foto's, in overgrote meerderheid door de auteur zelf gemaakt.

Tenslotte een suggestie voor wie zich geroepen voelen om dit boek een vervolg te geven. De Leemputten bij Staverden zijn zonder twijfel een toplocatie, maar de Veluwe kent méér plekken waar leem wordt aangesneden en waar zeldzame planten groeien die in de wijde omtrek niet (meer) voorkomen. Wie schrijft 'Leemgroeven van de Veluwe'?

Eddy Weeda

